

De sok van opa Keuterboer

Boerenklucht in drie korte bedrijven

door

GERDA DRENTHEN-KERSSIES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE SOK VAN OPA KEUTERBOER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GERDA DRENTHEN-KERSSIES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

OPA KLAAS KEUTERBOER - oude man van rond de vijfenzeventig, slecht ter been, krakende stem. Ontevreden en egoïstisch, maar kan plotseling behoorlijk levenslustig worden.

JAN KEUTERBOER - zoon van opa. Een stevige boer van ongeveer vijfenveertig jaar, probeert af en toe wel voor zichzelf op te komen, maar danst toch altijd nog naar de pijpen van zijn vader. Een makkelijk en aangenaam persoon.

ELLIE KEUTERBOER - vrouw van Jan, zelfde leeftijd, een struise boerin, die graag een vinger in de pap heeft, maar dit wordt door opa niet toegestaan.

BERT KEUTERBOER - zoon van Jan en Ellie, tussen de twintig en vijfentwintig jaar. Een echte boerenzoon, hij werkt op de boerderij.

KLAASJE KEUTERBOER - dochter van Jan en Ellie, ongeveer twintig jaar, brutale meid.

LENIE WATERMAN - buurvrouw, een al wat oudere weduwe, die stiekum verliefd is op opa en bekend staat als de roddeltante van de buurt.

HERMINA - wijkverpleegster, middelbare leeftijd. Een lieve begrijpende vrouw, die graag klaar staat voor iedereen.

SIMONE - vlotte, aantrekkelijke vrouw, ongeveer dertig jaar.

MARTJE VAN DER MOLEN - ietwat truttige vrouw, nogal stijf gekleed, ongeveer dertig jaar.

LEO - een jonge crimineel, die pogingen doet om op het rechte pad te geraken.

TONEEL:

Het stuk speelt zich af in de huiskamer van de familie Keuterboer. Dit is een eenvoudige boerenkamer. Eén deur, een eethoek, zithoek met in elk geval een bank en verder naar eigen inzicht.

TIJD:

Eerste bedrijf: vrijdagochtend.

Tweede bedrijf: zaterdagavond en -nacht.

Derde bedrijf: zondagochtend.

EERSTE BEDRIJF

Het is vrijdagochtend. Als het doek opgaat, zitten Ellie en Lenie te praten aan tafel.

ELLIE: Ja Lenie, 't valt niet mee om boerin te zijn vandaag de dag.

LENIE: Ik weet het, ik weet het, lieve kind, ik heb m'n leven lang niks anders gedaan. Jij hebt nog het geluk, dat je maar twee kinderen hebt, dat was bij ons wel anders.

ELLIE: Ach die kinderen, da's 't probleem nog niet, maar opa hè.... Het wordt toch zo'n oude zeurkont, die schoonvader van me. Met hem heb ik het meeste werk.

LENIE: Ach Ellie, kom nou, het is zo'n vriendelijk oud baasje, hij eet maar weinig en als je hem nou nog wassen moest....

ELLIE: Hè bah zeg, hou op. Nee, gelukkig komt daar een wijkverpleegster voor.

LENIE: Dat was vroeger wel anders.

ELLIE (*bits*): Ja, maar we leven nou niet in vroeger hè. 'k Heb zo al last genoeg van de oude baas. Ik krijg er wat van, zoals hij me altijd op de vingers zit te kijken. Mens, mens, ik kan niks goed doen. Overal heeft ie wel wat op aan te merken.

KLAASJE (*op*): Goeiemorgen, is er al koffie?

ELLIE: Nee kind, daar heb ik nog geen tijd voor gehad. Ik zit net even een babbel te maken met de buurvrouw.

KLAASJE: Is ze weer aan het klagen huurvrouw?

LENIE: Dat valt wel mee hoor, maar eh.... koffie? Daar had ik ook wel zin in.

ELLIE: Nou mens, ga dan maar gauw op huis aan. Ik heb ook nog wel het een en ander te doen.

LENIE: Och, maar ik kan toch net zo goed hier koffie drinken. Je had toch nog een probleem, waar je graag even over praten wou?

ELLIE: Je hebt hier anders gister ook al koffie gehad.

KLAASJE: En eergisteren.

LENIE: Nou, dan kan het vandaag toch ook mooi. Hup Ellie, doe nou maar niet alsof bruin het niet trekken kan, ik weet toch wel beter.

KLAASJE: De centen zitten in opa's sok buurvrouw, daar kunnen we niet aankomen. Af en toe krijgt moe wat voor de huishouding en ze moet maar zien hoe ze daar mee rondkomt.

ELLIE (*geneert zich enigszins*): Hè Klaasje, nou hoef je niet gelijk zo te overdrijven. Toe ga liever eens snel een bakje koffie zetten, de mannen zullen zo ook wel van het land komen.

KLAASJE (*sarcastisch*): En opa uit bed, gezellig...

ELLIE: Praat niet op zo'n manier over je opa. Voor oude mensen moet je respect en eerbied hebben.

KLAASJE: Dat zeg je ook alleen maar, omdat je zelf oud wordt.

ELLIE: Niet zo brutaal.

LENIE: En schiet eens op met die koffie, kind, je moeder en ik hebben nog wat te bepraten.

KLAASJE: Te bekletsen zal je bedoelen buurvrouw, maar ik zet wel even koffie hoor, omdat ik er zelf zo'n zin in heb, en eh... omdat ik respect en eerbied heb voor oude mensen. Klets ze, oudjes (*af*)

ELLIE: Wat moet je met zo'n kind?

LENIE: 't Zal de leeftijd zijn. Trek het je niet aan. In onze tijd was dat natuurlijk wel heel wat anders. Wij zouden het niet in ons hoofd gehaald hebben om zo'n toon tegen onze ouders aan te slaan.

ELLIE: Nee, nee, wij niet.

LENIE: Maar ja, tijden veranderen.

OPA (*op, chagerijng*): Grm.

LENIE: Goeiemorgen buurman.

ELLIE: Morgen pa.

OPA (*nors*): Koffie!

ELLIE (*geïrriteerd*): Is dat alles wat je te zeggen hebt? Koffie! Pa, doe niet zo onbeschoft, we hebben visite.

OPA (*minachtend*): Die? Hrm... die was hier gister ook al... en eergister.

LENIE: En dan kan een goeiemorgen er niet meer af? Klaas, klaas, dat valt me toch wel van je tegen.

OPA: Mens, zeur niet zo, ik wil koffie! Waarom is er nog geen koffie?

ELLIE: Klaasje is net koffie aan het zetten, je moet dus nog even geduld hebben.

OPA: En wat moet (*met een knik naar Lenie*) dát hier? Kan dat mens thuis geen koffie drinken?

LENIE: Ach Klaas, ik kom hier gewoon even voor de gezelligheid.

OPA: Nou ik vind het anders helemaal niet gezellig.

ELLIE: Pa, toe nou even hè! Lenie en ik moesten even ergens over praten, dringend, is 't niet Lenie?

LENIE: Zo is het. Ach ik zou nou wel op willen stappen hoor, als ik jou daar een plezier mee kon doen, maar dat is niet zo netjes tegenover Klaasje. Ze rekent tenslotte op mij met de koffie.

OPA: Nou, ga dan maar snel weg, dat bakkie koffie van jou, drink ik er wel even bij op, geen probleem.

LENIE: De gastvrijheid gaat er ook niet op vooruit hier. Nou dan ga ik maar. 't Beste, buurvrouw. (*af*)

ELLIE: Dat vond ik niet zo netjes van je pa.

OPA: Dat zij hier elke dag haar koffie op komt halen vind ik niet netjes.

Ik moest er gewoon wel wat van zeggen. Stel je voor zeg, straks komt ze ook nog hier eten. En wat heb je eraan? Niks dan ellende. En wat jij haar hier 's morgens vertelt onder het koffie drinken, vertelt zij 's middags met de thee, weer tegen de overbuurvrouw.

ELLIE: Zit toch niet altijd zo op het mens te mopperen. Ze heeft een goed hart.

JAN (*op met Bert*): Is de koffie al klaar?

OPA: Natuurlijk niet, je vrouw moest zo nodig met Lenie Waterman teuten.

ELLIE: We hadden wat te bepraten.

JAN: Zozo, en wat dan wel?

ELLIE: Vrouwenzaken!

JAN (*kwaad*): Zijn vrouwenzaken belangrijker dan de koffie voor je hard werkende man?

BERT: En zoon?

ELLIE: Hou toch eens op, de koffie zal zo wel klaar zijn.

OPA: Dank zij Klaasje.

BERT: Gunst, is de buurvrouw niet eens gebleven voor een bakje koffie?

ELLIE: Opa heeft haar weggejaagd.

JAN: Goed werk pa.

OPA: Het mens hoeft tenslotte niet elke dag ons hier de oren van het hoofd te drinken.

BERT: Da's nou mannentaal.

OPA: Bemoei je er niet mee, snotneus.

KLAASJE (*op met koffie*): En dan... is er koffie. Keuterboers koffie, lekkere koffie. (*deelt de koffie rond*) Hé is de buurvrouw er vantussen?

BERT: Ze kon niet meer tegen opa op, 't arme mens.

KLAASJE: Nou ik ben blij dat ze weg is, 't mens zit zich altijd overal mee te bemoeien.

ELLIE: Ach kom nou, dat valt best mee.

JAN: Nou ik wil niet veel zeggen, maar....

ELLIE (*snibbig*): Als je niet veel wilt zeggen, doe het dan ook niet. Drink je koffie op en ga aan je werk.

JAN: Nou vrouw, een beetje minder kan ook wel. Ik heb m'n koffie wel verdiend hoor. We hebben vanmorgen heel wat werk verzet, dat kan ik van jou niet zeggen, teuten met de buurvrouw....

BERT: Ja moe, je kan aan ons een goed voorbeeld nemen.

ELLIE: Heb toch niet altijd zo'n grote mond jij.

JAN: Ellie, ik ben heel serieus hoor. Altijd de buurvrouw over de vloer, daar haal je een hoop ellende mee in huis. Het moet maar eens

afgelopen zijn.

OPA: Zo is het, die Lenie is een bemoeiziek mens.

KLAASJE: En opa kan het weten, die heeft ervaring met bemoeien.

OPA: Bedoelde je daar soms iets mee, Klaasje?

KLAASJE: Wat zou ik ermee moeten bedoelen?

BERT (*tegen Klaasje*): Opa zoekt altijd overal wat achter, dat weet je toch zo langzamerhand wel? (*tegen opa*) Ach opa, Klaasje bedoelt alleen maar, dat u op uw leeftijd al zoveel ervaring en levenswijsheid hebt opgedaan.

KLAASJE: Juist, precies dát bedoelde ik.

OPA: Nou, dat moet ik dan maar geloven. Zeg Jan, dat geld voor dat vee, is dat al binnen?

JAN (*aarzelend*): Eh ja pa, ze hebben het gister betaald.

OPA: En waarom heb ik het dan nog niet?

JAN: Ja kijk pa, dat zit zo... ik... ik eh... het leek me beter, dat we niet zoveel geld meer hier in huis hebben... Daarom heb ik maar een rekening bij de bank geopend en het geld voor het vee dus maar naar de bank gebracht.

OPA (*springt op*): Wááát? Is het je in je bol geslagen? Die banklui hebben niks met mijn geld te maken. Je haalt het onmiddellijk weer op en geeft het aan mij.

KLAASJE: Dan kan het de sok weer in.

OPA: Precies.

JAN: Maar pa, het is veel veiliger en rendabeler om het op de bank te zetten.

OPA: Me hoela, ik wil m'n geld binnen handbereik hebben, dus hier in huis.

ELLIE: Pa, iedereen heeft vandaag de dag een bankrekening hoor. Je geld ligt veilig in een kluis, er kan niks mee gebeuren en je krijgt er ook nog rente over.

OPA: Bemoei je er niet mee, Ellie. Dit zijn geen vrouwenzaken.

ELLIE: Nog nooit van emancipatie gehoord, pa?

OPA: Ik heb niks te maken met dat paadje van Eman. Mijn geld hoort hier in huis te zijn. Zo is het altijd geweest, zo zal het altijd blijven.

JAN: Pa, ik ben het nou toch een keer niet met je eens hoor. Een bankrekening heeft zoveel voordelen, het is zo gemakkelijk.

OPA: M'n sok is ook gemakkelijk. En ik heb meer vertrouwen in m'n sok dan in de bank.

BERT: Dat komt omdat je er niets vanaf weet. Ga dan toch eens mee naar de bank opa, dan kunnen ze je er daar alles over vertellen.

OPA: Ja, dat zullen wel mooie verhaaltjes zijn, zolang zij mijn geld daar maar hebben, willen ze mij wel mooie sprookjes vertellen.

OPA: En toch vind ik, dat dat geld beter op de bank kan blijven staan.
OPA: Geen sprake van. Jij haalt vandaag nog dat geld terug en ik wil hier geen woord meer over horen.
JAN: Maar pa..
OPA: Geen woord!
JAN: Goed, goed, het is al goed. Je krijgt je zin.
OPA: Ik ben tenslotte altijd nog de baas hier in huis. *(af)*
ELLIE: Jan, nou wordt het toch echt wel te gek hoor. Je moet niet over je heen laten lopen. Ik wil dat dat geld op de bank blijft staan.
JAN: Ach Ellie, neem het hem nou maar niet kwalijk. De man wordt ook een dagje ouder.
KLAASJE: Ja moe, en voor oude mensen moet je respect en eerbied hebben.
ELLIE: Maar Jan, vind jij je vader dan belangrijker dan je vrouw?
JAN: Hè toe nou Ellie, doe nou niet zo moeilijk.
ELLIE: Ja zeg, nou wordt ie mooi. Wie doet er hier nou eigenlijk moeilijk?
JAN: Ach, ik praat er nog wel eens over.
HERMINA *(op)*: Goeiemorgen.
ALLEN *(mompelend)*: Goeiemorgen.
KLAASJE: Goeiemorgen zuster, komt u opa weer wassen?
HERMINA: Nou, eigenlijk kwam ik alleen maar even kijken hoe het hier is. Ligt de oude man nog op bed?
ELLIE: Neem een stoel zuster. *(Hermina gaat zitten)* Hij is even naar zijn kamer.
HERMINA *(ziet de ontevreden gezichten)*: Wat is er eigenlijk? Er zijn toch geen problemen?
JAN: Ach, u kent dat wel. Oude mensen kunnen soms erg lastig zijn. Maar eh, als u het niet erg vindt, wou ik maar weer eens het land op.
HERMINA: U doet maar, ik praat nog wel even met uw vrouw.
JAN: Kom op Bert, jongen, we hebben lang genoeg gezeten en 't is nou nog een beetje mooi weer. *(af met Bert)*
ELLIE: Wou u een kopje koffie, zuster?
HERMINA: Alleen als het klaar is, u hoeft niet speciaal voor mij te zetten.
KLAASJE: Er zitten nog wel een paar bakkies in, ik zal het wel even halen. *(af)*
HERMINA: Zo en vertel nou maar eens wat er aan het handje is, vrouw Keuterboer.
ELLIE: Het is m'n schoonvader, zuster. Zijn wil is wet.
HERMINA: Dat hoor je wel meer.
ELLIE: Overall bemoeit hij zich mee. En hij is zo verschrikkelijk

ouderwets.

HERMINA: Tja, soms hebben oude mensen er een beetje moeite mee om met hun tijd mee te gaan.

ELLIE: Ja, dat begrijp ik ook wel, maar het wordt mij gewoon wat té gek. Neem nou vanmorgen weer hè, gister heeft mijn man een rekening geopend bij de bank, want moet je toch eens meemaken, wij hadden nog helemaal geen rekeningnummer.

HERMINA (*verbaasd*): Niet veel geld?

ELLIE: Dat wel, maar eh... dat zat allemaal in de sok van m'n schoonvader..

HERMINA (*nog verbaasder*): In de sok van...

ELLIE: Ja ja, de sok van oude opa Keuterboer.

HERMINA: 't Is niet te geloven.

ELLIE: Maar helaas maar al te waar. (*Klaasje op met koffie*)

HERMINA: Maar nu staat het toch wél op de bank?

ELLIE: Een gedeelte wel ja, nog wel. Maar ja, m'n schoonvader wil dat Jan alles vanmiddag weer ophaalt, zodat het weer "veilig" de sok in kan.

KLAASJE: En opa's wil is wet hier in huis. Kijk eens zuster, hier heeft U de koffie. (*geeft koffie aan Hermina*)

HERMINA: Dank je Klaasje. Dus het probleem zit hem in de sok van opa. (*glimlacht*)

ELLIE: Dat is niet om te lachen zuster, we zitten er genoeg mee.

HERMINA: Natuurlijk, dat snap ik. Misschien helpt het wel als ik eens met hem ga praten.

ELLIE: Nou ik denk niet dat het veel zin heeft, maar U mag het proberen. Het is een verschrikkelijk moeilijke dwarse man.

KLAASJE (*sarcastisch*): Moe, moet je niet wat meer respect en eerbied hebben voor oudere mensen?

ELLIE: Alsjeblieft Klaasje, spaar me je flauwe grapjes.

HERMINA: Ach, haalt U de oude baas maar even op en laat me dan maar even alleen met hem, je kan nooit weten, misschien dat hij naar mij wél wil luisteren.

ELLIE: Laten we het hopen. (*af*)

HERMINA: En hoe gaat het met jou, Klaasje?

KLAASJE: Lichamelijk prima zuster, maar geestelijk...

HERMINA: Maar lieve kind, heb je problemen?

KLAASJE: Massa's.... De school zuster, dat is het grootste probleem. Was ik er maar af.

HERMINA: Wil het niet zo goed lukken?

KLAASJE: Niet zo goed? Zeg maar gerust helemaal niet. Gister hadden we bij biologie een overhoring. Natuurlijk moest ik weer naar voren

komen. Ik had het wel geleerd hoor, maar ik wist totaal niets meer. De leraar zei dat ik het niet geleerd had, toen zei ik dat ik kronkels in m'n hoofd kreeg van al dat leren.

HERMINA: En wat zei de leraar toen?

KLAASJE: Ja zeg, hij zei dat alle mensen kronkels in het hoofd hebben, dat zijn hersenen... of ik dat soms niet wist?

HERMINA (*lacht*): Nou, hij heeft wel een goed gevoel voor humor.

KLAASJE: Fantastisch, de hele klas moest er om lachen, maar ik kreeg een drie voor de overhoring. Dat noem ik geen gevoel voor humor meer.

HERMINA: En vandaag, hoef je vandaag helemaal niet naar school?

KLAASJE: Ik heb maar een baalochtend genomen, vanmiddag hebben we namelijk weer een overhoring en ik ben niet van plan, daar weer een drie voor te halen.

ELLIE (*op met opa*): Zeg Klaasje, heb jij je huiswerk al af?

KLAASJE: Dit is zeker een stille wenk, hè? Eh nee, ik zal maar snel m'n boeken weer induiken.

ELLIE: Doe dat maar kind, dan ga ik even opa's kamer doen. (*af*)

KLAASJE: Nou dag zuster, misschien zie ik U straks nog?

HERMINA: Misschien wel Klaasje en anders praten we er een andere keer wel weer verder over.

OPA: En schiet nou maar op met dat huiswerk van je, want je cijfers zijn de laatste tijd wel erg laag.

KLAASJE: Ik ga al opa. (*af*)

OPA: Zo zuster, wou U me ergens over spreken?

HERMINA: Jazeker meneer Keuterboer, ik moet nodig eens een babbeltje met U maken.

OPA: Zeg zuster, zeg maar gewoon Klaas hoor, dat gemeneer, daar krijg ik de kriebels van. En kriebels zijn natuurlijk wel eens fijn, maar dan wel graag in een andere vorm.

HERMINA: Goed hoor Klaas, zeg jij dan maar Hermina tegen mij. Want dat gezuster, nou daar krijg ik de kriebels van.

OPA: Weg met het gekriebel, Hermina. En waarover had je het gehad willen hebben?

HERMINA: Tja, laat ik maar direct met de deur in huis vallen. Ik hoorde net van je schoondochter, dat jullie al je geld nog in huis hebben, in een oude sok.

OPA: Juist, in mijn sok en daar zit het best.

HERMINA: Weet je dat nou wel zo zeker?

OPA: Natuurlijk, zo zit het er warmpjes bij. Het is nog zo'n echte ouderwetse sok, zo'n eigengebreide, met de hand gemaakt. Een beter plekje zou ik niet weten voor m'n dierbare centjes.

HERMINA: Tja Klaas, niet alleen je sok is ouderwets, jijzelf ook.

OPA: En is dat verkeerd?

HERMINA: Ik zeg niet, dat het verkeerd is, maar misschien zou je eens wat meer aan de andere mensen hier in huis moeten denken. Die centjes in jouw sok, zijn toch eigenlijk ook van hun?

OPA: Zolang ik leef, ben ik hier de baas in huis. Dus zijn die centen van mij en ze blijven daarom in mijn sok. En begin nou alsjeblieft niet net als die halve garen over een bankrekening.

HERMINA: Wie werkt er hier altijd op het land, Klaas? Wie verzorgt de beesten?

OPA: Nou ja, dat doen Jan en Bert, dat is hun plicht.

HERMINA: Dus als ik het goed begrijp hebben Jan, Ellie en je kleinkinderen alleen maar plichten en jij alleen maar rechten?

OPA: Ja, zo hoort het.

HERMINA: Foei, foei, Klaas, dat valt me toch wel van je tegen hoor. Je bent niet alleen ouderwets, maar ook erg egoïstisch.

OPA: Ik egoïstisch? Nee Hermina, dat zie je helemaal verkeerd. Zij zijn juist zo egoïstisch.

HERMINA: Dat vind ik niet. Ze zouden ook hun boeltje op kunnen pakken en zeggen dag pa, dag opa, we gaan er vantussen. Jan en Bert zoeken allebei een baan, een normale baan, waar ze een normaal salaris krijgen. Dat is dan eindelijk hun geld en dat kunnen ze dan mooi op de bank zetten. En weet je, wat er dan met jouw sok gebeurt? Die wordt steeds leger en leger. Want je moet zelf wél leven en er komt geen geld meer binnen.

OPA: Ja ja, ik weet wel dat je daar gelijk in hebt. Maar het is gewoon héél belangrijk voor mij, dat ik dat geld hier in huis heb.

HERMINA: Maar waarom dan toch?

OPA: Dan kan ik het laten zien!

HERMINA: Aan wie? Wie moet er nou zonodig jouw gevulde sok zien?

OPA: Tja.... eh.... nou kijk.... eh.... Nee, ik kan het niet zeggen.

HERMINA: Probeer het toch maar Klaas, misschien dat ik het dan wat beter begrijp..

OPA (*zielig*): Je lacht me alleen maar uit.

HERMINA: Ik beloof je, ik zal niet lachen.

OPA (*argwanend*): En je vertelt het natuurlijk direct aan Jan en Ellie.

HERMINA: O nee hoor, wij kennen onze beroepswijgplicht. Als jij me iets vertelt, wat anderen van jou niet mogen weten, dan krijgen ze dat van mij ook niet te horen.

OPA: Daar kan ik van op aan?

HERMINA: Zeker weten.

OPA: Nou goed dan, dan zal ik het maar eerlijk opbiechten. Kijk, zo'n

bankrekening hè, daar heb ik niks op tegen hoor, waarom zou ik. Je geld ligt veilig in een kluis en je krijgt er ook nog rente over, da's mooi toch? En dan is Eman z'n paadje er nog.

HERMINA (*verbaasd*): Eman z'n paadje?

OPA: Ach ja, daar heeft Ellie het nogal eens over de laatste tijd. Dat betekent zoiets als eh, dat vrouwen net zoveel te zeggen willen hebben als mannen, onzin natuurlijk, maar goed.

HERMINA: Ooooooh, je bedoelt emancipatie.

OPA: Ja ja, dat zei ik toch?

HERMINA: Goed, je hebt dus eigenlijk helemaal niks op de bank tegen.

OPA: Nee hoor, ik vind het zelfs een goede zaak, als mensen hun geld er heen brengen.

HERMINA: Maar waarom wil je het zelf dan niet?

OPA: Dat probeer ik nou net uit te leggen.

HERMINA: O, neem me niet kwalijk, ga gerust door.

OPA: Ik heb dat geld nog even nodig in huis. Ik eh, moet er vandaag of morgen nog een keer mee kunnen pronken.

HERMINA: Zo zo, en wie mag dat dan wel wezen, die zonodig jouw geld moet zien?

OPA: Een vrouw.

HERMINA: Een vrouw?

OPA: Ja, een vrouw. Is dat zo raar?

HERMINA: Nee hoor, dat zeg ik toch niet. Maar wat voor vrouw?

OPA: Tja Hermina, ik ben nou al een hele tijd alleen. Ik heb m'n kinderen en kleinkinderen wel, maar ja een vrouw hè, die heb ik niet meer.

HERMINA: En nou heb je er weer een op het oog?

OPA: Nee zeg, gelukkig niet, dat zouden mijn oude ogen niet kunnen verdragen. Maar ja, zo dacht ik een tijd geleden: Klaas Keuterboer, jongen, je hebt nog een heel leven voor je, bij wijze van spreken dan hè, jongen ga toch eens op zoek naar een vrouw.

HERMINA: En heb je er een gevonden?

OPA: Nou ja, dat viel niet mee hè. 'k Heb heel wat afgezocht, totdat ik opeens dacht; waarom zou ik nog verder zoeken, laten ze mij maar eens komen opzoeken. Daarom heb ik een advertentie gezet.

HERMINA: Zo, dat was een hele stap.

OPA: Wel meer dan één ook, het was een heel eind lopen naar 't kantoor van de krant. Een bus of een taxi was te duur hè. Als je een vrouw wilt hebben vandaag de dag, heb je heel wat centen nodig.

HERMINA: Maar Jan had je er toch even met de auto naar toe kunnen brengen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto